

Μέρες Σχολείου

Μάρτιος 2010

www.pagkritio.gr

e-mail: gymnasio@pagkritio.gr

Έτος ε'- αριθ. φύλλου 7

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

"Μυθιστόρημα"

του Γιώργου Σεφέρη

Γ'

Ο τόπος μας είναι κλειστός, όλο βουνά
που έχουν σκεπή το χαμηλό ουρανό μέρα και νύχτα.
Δεν έχουμε ποτάμια δεν έχουμε πηγάδια δεν έχουμε πηγές,
μονάχα λίγες στέρνες, άδειες κι αυτές, που ηχούν και που
τις προσκυνούμε.

Ήχος στακάμενος κούφιος, ίδιος με τη μοναξιά μας
ίδιος με την αγάπη μας, ίδιος με τα σώματά μας.
Μας φαίνεται παράξενο που κάποτε μπορέσαμε να
χτίσουμε

τα σπίτια τα καλύβια και τις στάνες μας.

Κι οι γάμοι μας, τα δροσερά στεφάνια και τα δάχτυλα
γίνονται ανίγματα ανεξήγητα για την ψυχή μας.

Πώς γεννήθηκαν πώς δυναμώσανε τα παιδιά μας;

Ο τόπος μας είναι κλειστός. Τον κλείνουν

οι δυο μαύρες Συμπληγάδες. Στα λιμάνια
την Κυριακή σαν κατεβούμε ν' ανασάνουμε

βλέπουμε να φωτίζονται στο ηλιόγερα

σπασμένα ξύλα από ταξίδια που δεν τέλειωσαν

σώματα που δεν ξέρουν πια πώς ν' αγαπήσουν.

Από την έκδοση

"Γιώργος Σεφέρης, Ποιήματα", Ίκαρος, 1989

...Το λαμπερό μας ήλιο δεν τον φτιάξαμε εμείς. Τη γαλανή μας θάλασσα
δεν τη φτιάξαμε εμείς. Τα βουνά και τα νησιά μας δεν τα φτιάξαμε εμείς.
Είχαμε την τύχη εμείς οι Έλληνες να γεννηθούμε σ' αυτή τη γωνιά της
γης. Εδώ, όμως, δημιουργήσαμε κάτι που ούτε βλέπεται, ούτε αγγίζεται.
Τη Ρωμοσύνη.

Από την εκδήλωση των παιδιών της
β' γυμνασίου για την 25η Μαρτίου.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

3/3. Ενημέρωση των γονέων του
γ2 για το β' τρίμηνο.

8/3. Η τελευταία μας φετινή εκ-
δρομή.

17/3. Διάλεξη του αστροφυσικού
κ. Χαρμανδάρη στο Εκπαιδευτή-
ριο με θέμα: **«Αναζητώντας την
Αλήθεια με το Φως»**.

18/3. Ομιλία στους μαθητές του
γυμνασίου του κ. Δ. Κληρονόμου
με θέμα την **«Ενέργεια»**.

19/3. Με αφορμή την παγκόσμια
ημέρα ποίησης που γιορτάζεται
στις 21 Μαρτίου, πραγματοποιή-
θηκε ένα μικρό ποιητικό αφιέρω-
μα από τα παιδιά του α2.

20/3. Μαθηματικός διαγωνισμός
Κανγκουρό.

22/3. Αναχώρηση μαθητικής α-
ντιπροσωπείας από την γ' τάξη
για το Κόλπο.

Επίσης, την ίδια μέρα, τα παιδιά
της α' δημοτικού τραγούδησαν
στα παιδιά του γυμνασίου τα **Χε-
λιδονίσματα**.

24/3. Εκδήλωση για την 25η Μαρ-
τίου από τα παιδιά της β' τάξης.

25/3. Παρέλαση.

26/3. Εκκλησιασμός στην εκκλη-
σία του Αγίου Ιωάννη και κλείσι-
μο για το **ΠΑΣΧΑ**.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΦΕΤΙΝΉ ΕΚΔΡΟΜΉ

(για κάποια παιδιά ήταν η τελευταία εκδρομή με το γυμνάσιο. Του χρόνου σε άλλη βαθμίδα).

Διάλεξη του κ. Β. Χαρμανδάρη στο Εκπαιδευτήριο

«Αναζητώντας την Αλήθεια με το Φως»

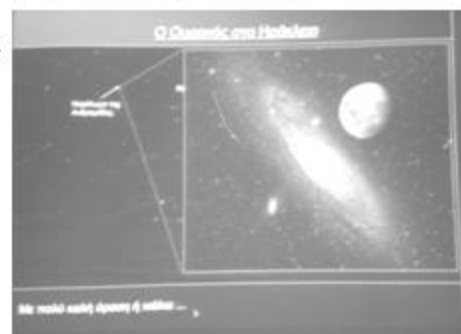

Ενδιαφέρουσα ομιλία με το γενικό τίτλο «Αναζητώντας την Αλήθεια με το Φως» έδωσε ο Αναπληρωτής Καθηγητής Αστροφυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης Βασίλης Χαρμανδάρης στο Εκπαιδευτήριο «ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ», στα πλαίσια του προγράμματος διαρκούς επιμόρφωσης γονέων και εκπαιδευτικών και ήταν ανοικτή για το ευρύ κοινό.

Ο κ. Χαρμανδάρης παρουσίασε και συνόψισε μερικά από τα βασικά συμπεράσματα που μας παρέχει σήμερα η σύγχρονη Αστροφυσική, μια επιστήμη που παρατηρεί και αναλύει το φως που φτάνει στη γη από τον ουρανό. Μια επιστήμη που επιχειρεί ασύλληπτα μακρινά ταξίδια στο αχανές σύμπαν και «επισκέπτεται» κόσμους διαφορετικά απρόσιτους. Έχουν περάσει 2500 χρόνια από την εποχή που πολίτες της αρχαίας Ελλάδας σήκωσαν τα μάτια τους προς το νυχτερινό ουρανό. Εκεί αρχικά «είδαν» τους θεούς και τους ήρωές τους στο στερέωμα και εκεί έπλεξαν τις ιστορίες και τους μύθους τους. Παράλληλα, όμως, ξεκίνησαν μια προσπάθεια να μετρήσουν και να εξηγήσουν με λογικά επιχειρήματα τα φαινόμενα που παρατηρούσαν. Τα τελευταία 400 χρόνια η ανάπτυξη των μαθηματικών εργαλείων, της σύγχρονης Φυσικής και της τεχνολογίας μάς έχει οδηγήσει σε εντυπωσιακή πρόοδο. Μπορούμε να κατανοούμε τον τρόπο λειτουργίας του Σύμπαντος από τις πρώτες

στιγμές της δημιουργίας του μέχρι σήμερα, αλλά και να προβλέπουμε την εξέλιξή του, σε κλίμακες μικροσκοπικές και «αστρονομικές».

Ο Βασίλης Χαρμανδάρης, σήμερα Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης, ξεκίνησε τις σπουδές του στο Φυσικό Τμήμα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Iowa State University των ΗΠΑ, στο Τμήμα Φυσικής και Αστρονομίας, απ' όπου πήρε το διδακτορικό του δίπλωμα. Έχοντας εργαστεί σε μεγάλα διεθνή ερευνητικά ιδρύματα, όπως το Τμήμα Αστροφυσικής του Κέντρου Πυρηνικών Σπουδών της Γαλλίας (CEA Saclay), το Αστεροσκοπείο του Παρισιού (Observatoire de Paris), το Τμήμα Αστρονομίας του Πανεπιστημίου Cornell των ΗΠΑ και το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας του Πανεπιστημίου Κρήτης, έχει να επιδείξει σημαντικό ερευνητικό έργο.

Από τις πρωινές απαγγελίες ποίησης.

Το σχολικό έτος 2009 - 2010 έχει χαρακτηριστεί έτος ενέργειας για την εκπαίδευση.

Στα πλαίσια της ευαισθητοποίησης και της ενημέρωσης για το πρόβλημα της ενέργειας, στο σχολείο μας έγινε μια ομιλία από τον κ. Δημήτρη Κληρονόμο, υπεύθυνο του ενεργειακού προγράμματος που εκπονήθηκε στο σχολείο μας κατά την διάρκεια της προηγούμενης σχολικής χρονιάς.

Ο σκοπός της ομιλίας ήταν να ευαισθητοποιήσει τους μαθητές σχετικά με τη σωστή χρήση της ενέργειας στην καθημερινή ζωή, αλλά και να βάλει τα θεμέλια για δράσεις σχετικές με την ενέργεια, που θα πραγματοποιηθούν στο σχολείο μας στο μέλλον.

Αρχικά έγινε αναφορά στις μορφές ενέργειας, στους φυσικούς πόρους που χρησιμοποιούμε για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά και στα περιβαλλοντικά προβλήματα που μας έχει οδηγήσει η χρήση των συγκεκριμένων φυσικών πόρων.

Το βασικό μέρος της ομιλίας ήταν τα αποτελέσματα που προέκυψαν από τον ενεργειακό έλεγχο που έγινε στο σχολείο, αλλά και τα συμπεράσματα που προέκυψαν για τους τρόπους εξοικονόμησης ενέργειας στην καθημερινή ζωή. Κάποια σημαντικά σημεία που παρουσιάστηκαν στην ομιλία είναι τα παρακάτω:

Η μισή ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται στο σχολείο δαπανάται για το φωτισμό του κτιρίου.

Αν σβήνουμε τα φώτα των αιθουσών διδασκαλίας στα διαλείμματα, μεταξύ των ωρών διδασκαλίας, προκύπτει εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας ίση με αυτήν που καταναλώνουμε στα σπίτια μας για ένα ολόκληρο μήνα.

Η λήψη κάποιων απλών μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας μπορεί να προσφέρει εξοικονόμηση του 10 % της συνολικής ενέργειας που καταναλώνει το σχολείο στη διάρκεια ενός έτους.

Η αλλαγή κάποιων απλών καθημερινών συνήθειών μας, όπως, για παράδειγμα, ο τρόπος που γίνεται ο καθημερινός αερισμός των αιθουσών διδασκαλίας το χειμώνα, και η υιοθέτηση πιο σωστών, από ενεργειακής πλευράς, πρακτικών, μπορούν να οδηγήσουν σε περιορισμό κατά 10% της ετήσιας κατανάλωσης πετρελαί-

ου για θέρμανση του σχολικού κτιρίου.

Ας ελπίσουμε ότι η παρουσίαση αυτή θα μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη να κάνουμε πιο σωστή χρήση και διαχείριση της ενέργειας.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι το μέλλον του πλανήτη μας και η αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη συμπεριφορά μας, τις επιλογές που κάνουμε και τις πρακτικές που υιοθετούμε στις καθημερινές μας συνήθειες.

.....

Αποτελεί τιμή για το σχολείο μας ότι λόγω της επιτυχίας του συγκεκριμένου προγράμματος για την ενέργεια, η δουλειά που έγινε την προηγούμενη χρονιά αλλά και τα αποτελέσματα που προέκυψαν παρουσιάστηκαν πρόσφατα σε δύο ημερίδες, ανοικτές στο κοινό της πόλης μας, που διοργανώθηκαν από το Ενεργειακό Κέντρο της Περιφέρειας Κρήτης.

Η 1η σε ημερίδα για το θεματικό έτος ενέργειας, την Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2010, και η 2η σε ευρωπαϊκή συνάντηση εργασίας για το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «ενεργειακή εκπαίδευση για νέους - YEP», το Σάββατο 13 Μαρτίου 2010.

Επίσης, για τον ίδιο λόγο, εκπρόσωποι του σχολείου μας προσκλήθηκαν σε ενημερωτική εκπομπή στην τηλεόραση, στο κανάλι ΚΡΗΤΗ TV, όπου απάντησαν σε ερωτήσεις δημοσιογράφου για τα συμπεράσματα που προέκυψαν από την εφαρμογή του προγράμματος «ενεργειακή εκπαίδευση για νέους».

Η εκπομπή αυτή έγινε τη

Δευτέρα 15 Μαρτίου 2010

και συμμετείχαν οι μαθή-

τριες της Α' Λυκείου Αν-

δρουλιδάκη Αλεξάνδρα

και Χριστάκη Μαρία, ως

μέλη της περσινής περι-

βαλλοντικής ομάδας του

σχολείου μας, καθώς και ο κ. Δημήτρης Κληρονό-

μος, ως υπεύθυνος του προγράμματος.

ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

Με αφορμή τον εορτασμό της «Παγκόσμιας Ημέρας για την Ποίηση» που γιορτάστηκε την Κυριακή 21 Μαρτίου, τα παιδιά του α2, με τη συνοδεία μικρού οργανικού συνόλου, απήγγειλαν ποιήματα αμέσως μετά την πρωινή προσευχή. Την όλη φροντίδα την είχε η καθηγήτρια κ. Αθηνά Κληρονόμου

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΓΚΟΥΡΟ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Στις 20 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας ο διεθνής μαθηματικός διαγωνισμός Καγκουρό. Είναι η τέταρτη χρονιά του διαγωνισμού αυτού στην Ελλάδα και η τρίτη που το σχολείο μας είναι εξεταστικό κέντρο.

Η συμμετοχή των μαθητών του δημοτικού ήταν μεγάλη. Οι συντάκτες των ερωτημάτων του διαγωνισμού προσπαθούν τα ερωτήματα να έχουν ένα διασκεδαστικό χαρακτήρα, ώστε να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των παιδιών.

Σας παραθέτουμε ένα ερώτημα του φετινού διαγωνισμού του επιπέδου 3, δηλαδή για μαθητές Α και Β γυμνασίου, 5 πόντων, δηλαδή της τρίτης κατηγορίας ερωτημάτων, που είναι κατά τι δυσκολότερα από τα υπόλοιπα.

Ειρήνη Παπαθανασίου

22) Ο μπάμπας Γιάννης πήγε στο παζάρι όπου οι άνθρωποι έκαναν ανταλλαγή τα προϊόντα τους, όπως φαίνεται στον πίνακα. Πόσες κότες πρέπει να φέρει μαζί του στο παζάρι ο μπάμπας Γιάννης αν θέλει να φύγει με μία γαλοπούλα, μία χήνα και έναν κόκορα.

Α) 18   Β) 17   Γ) 16   Δ) 15   Ε) 14

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΣΜΑΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ Α' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τα παιδιά με τα χελιδονίσματα γιορτάζουν το τέλος του Χειμώνα και τον ερχομό των χελιδονιών, δηλαδή τον ερχομό της Άνοιξης. Κρατούν ένα ομοίωμα χελιδονιού και τραγουρίζουν τραγουδώντας.

Στα πρώτα βυζαντινά χρόνια, το έθιμο της χελιδόνας θεωρήθηκε ειδωλολατρικό και στην αρχή απαγορεύτηκε από την εκκλησία. Παρόλα αυτά όμως τα παιδιά συνέχιζαν να τραγουδούν τον ερχομό της Άνοιξης και έτσι το έθιμο διατηρήθηκε όπως ακριβώς και στην αρχαιότητα.

Αναχώρηση μαθητικής αντιπροσωπείας για το Κάιρο. Εντυπώσεις στο επόμενο φυλλάδιο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Υπεύθυνοι καθηγητές: Δ. Κληρονόμος και Δ. Ασκιανάκη.

« Τόσα χρόνια καθορισμένη από εσένα και δι-
 Ζαλο,
 Όλοι πλινθάνει, όλοι εκπαινεύονται και κανένας δεν
 πέθανε –
 πάνω στα καρφουδιά λαχνούν τα μάτια τους,
 μια μεγάλη σημαία, μια μισάνθηχτα κοιλιάδα-
 κινή
 και κάθε αυγή κλιμάδες παρατήρια φέρουν απ’
 τα χέρια τους
 για τις ετέρας πόρτες του ορζονια. »

Ρωμοσύνη, Γ. Ρίζος

Είμαστε Ρωμιοί και είμαστε πολύ περήφανοι γ’ αυτό.
 Για το χθες σίγουρα. Όμως, στο σήμερα, πού είναι η
 ρωμοσύνη; Ψάχνεις στην εγκυκλοπαίδεια, στο διαδί-
 κτυο και δεν αναφέρεται πουθενά. Ρωτάς τα παιδιά και
 δεν ξέρουν να σου πουν, όπως ακριβώς και για τις εθني-
 κές μας εορτές που νομίζουν ότι γιορτάζουμε την παρέ-
 λαση ...

Η ελευθερία και η ρωμοσύνη είναι ιδέες, αξίες, πιστεύω,
 τρόπος ζωής, σκέψης και έκφρασης, που σήμερα δεν
 φαίνονται, όμως δεν θέλω να πιστέψω πως δεν υπάρ-
 χουν μέσα μας, γιατί δεν θέλω να πάψω να ελπίζω για
 κάτι πιο όμορφο απ’ αυτό που ζω καθημερινά. Θέλω να
 πιστεύω πως βρίσκονται όλα αυτά θαμμένα μέσα μας
 πολύ βαθιά και περιμένουν το χρόνο τους, την κατάλ-
 ληλη στιγμή για να βγουν στο φως. Πως όλοι εμείς μπο-
 ρεί να αλλοιωθήκαμε αλλά δεν αλλάξαμε και οι αξίες,
 τα πιστεύω μας και οι ελπίδες μας είναι ο εαυτός μας,
 που καθημερινά ψάχνουμε και κάποτε θα βρούμε.

Ας μην ξεχνάμε τέτοιες μέρες, ας μην τις αφήσουμε
 θαμμένες στα βιβλία της Ιστορίας. Αν χάσουμε και τη
 μνήμη μας θα είμαστε και πάλι ραγιάδες. Ραγιάδες χω-
 ρίς ελπίδα.

Ρωμοσύνη είναι το σύμβολο της αιώνιας αγρύπνιας.

Από την εκδήλωση

Από την παρέλαση

Κλείσιμο του σχολείου για τις διακοπές του ΠΑΣΧΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Για πειρατές ...
 από τον
Κυριάκο Καββαδία ,
 γ1.
Μια ιστορική προσέγγιση

«Δεκαπέντε άνθρωποι πάνω σε ένα φέρετρο και ένα βαρέλι ρούμι».

Έτσι αρχίζει το τραγούδι των πειρατών του «Νησιού των θησαυρών», στο μυθιστόρημα του Λούις Σπήβενσον.

Όπως ίσως θα ξέρετε, όταν οι πειρατές ξεφορτώνονταν κάποιον τον εγκατέλειπαν σε ένα από τα

αναριθμητα και σχεδόν ανεξερεύνητα (την εποχή τους) νησιά της Καραϊβικής, στα οποία έδιναν ονόματα φανταστικά. Έτσι ο περιβόητος πειρατής Μαυρογένης (το αληθινό του όνομα ήταν Εδουάρδος Τιτς) σε μια εξόρμηση του, εγκατέλειψε τους συντρόφους του με ένα βαρέλι ρούμι και μερικά όπλα πάνω σε ένα νησί ονόματι φέρετρο.

Ας γνωρίσουμε καλύτερα τους ανθρώπους αυτούς που ξάφρισαν τις θάλασσες του 16ου, 17ου και 18ου αιώνα, που ανήκαν σε τρεις κατηγορίες :

ΤΟΥΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΛΙΜΠΟΥΣΤΙΕΡΟΥΣ.

ΟΙ ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ

Οι κουρσάροι, για τους περισσότερους Άγγλους, Γάλλους και Ολλανδούς, εχθρούς των Ισπανών ήταν τυχοδιώκτες που έκαναν ληστρικές επιδρομές για λογαριασμό των κυβερνήσεών τους και όχι για το προσωπικό τους συμφέρον. Ένας από τους διασημότερους, ο Σερ Φράνσις Ντρεϊκ (1541-1595), άλλοτε εξερευνητής, έκανε τον γύρο του κόσμου και πρωτοστάτησε στην ίδρυση της βρετανικής αποικιακής αυτοκρατορίας. Κάποτε ένας κουρσάρος γινόταν πειρατής, όπως συνέβη με το θρυλικό κάπταιν Κίντερ (1645-1701). Στην αρχή τού είχαν αναθέσει την

καταδίωξη των πειρατών και του Γαλλικού στόλου και αργότερα η κυβέρνηση του Λονδίνου του εμπιστεύτηκε την διοίκηση της μεγάλης πολεμικής γαλέρας «Περιπέτεια». Τελικά όμως συνεργάστηκε με τους πειρατές της Μαδαγασκάρης. Έπειτα από δυο χρόνια πειρατείας συνελήφθη, καταδικάστηκε σε θάνατο και εκτελέστηκε στις 3 Μαΐου 1701. Από τους Γάλλους γνωστότεροι ήταν ο Συρκούφ και ο Ντύγκε – Τρουέν .

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ

Οι πειρατές, όπως είδαμε, αντίθετα με τους κουρσάρους, δούλευαν για λογαριασμό τους. Ληλατούσαν τα εμπορικά πλοία και προπαντός τα Ισπανικά που επέστρεφαν από τη Νότια Αμερική βαρυσφορτωμένα με πλούσια φορτία. Στην Μεσόγειο οι πιο ξακουστοί πειρατές ήταν οι Αλγερινοί. Τα νησιά του Αιγαίου έχουν πολλές φορές λεηλατηθεί από αυτούς .

ΟΙ ΦΛΙΜΠΟΥΣΤΙΕΡΟΙ

Οι φλιμπουστιέροι βρίσκονταν ανάμεσα στους πειρατές και τους κουρσάρους. Δούλευαν βέβαια για την κυβέρνηση τους, αλλά δεν άφηναν και την ευκαιρία να ληστέψουν τα καράβια (πάντοτε Ισπανικά) και να σφετερισθούν τις περισσότερες φορές την λεία.

Έδιναν στον εαυτό τους τον τίτλο «Αδελφοί της Ακτής». Την εποχή της δόξας τους, είχαν το θράσος να ιδρύσουν και μια δική τους δημοκρατία στο νησί της χελώνας, στα ανοικτά της Σπανιόλας (της σημερινής Αϊτής). Ναυτικοί τολμηροί και σκληροί, υπάκουαν σε πολύ αυστηρούς νόμους σχετικά με τη μοιρασιά της λείας, την πειθαρχία στην ναυτική τους ζωή και τη διαγωγή τους στο νησί. Κάθε παράβαση του νόμου όπως π.χ. το κάπνισμα στο κύτος του πλοίου τιμωρούνταν με 40 βουρδουλιές. Η ποινή του θανά-

του εφαρμοζόταν σε βαρύτερα παραπτώματα όπως π.χ. η άδικη μοιρασιά στη λεία. Από τους πιο ονομαστούς ήταν ο Βαρβολομαίος Ρόμπερτς, που κατά την διάρκεια της ... καριέρας του συνέλαβε και λεηλάτησε 400 πλοία!!!! Αλλά και άλλοι φλιμπουστιέροι έμειναν διάσημοι, όπως ο Γάλλος Ιωάννης Λαφίτ, οι Άγγλοι Σερ Μόργκαν, Γουλιέλμος Νταμπιέρ, Ομπαζιά Φίγκρους και ο Εδουάρδος Τιτς που είχε το παρατσούκλι «Μαυρογένης», διότι τα μαύρα γένια του σκέπαζαν όλο το πρόσωπο του. Αυτός ήταν από καλή οικογένεια και κουβαλούσε πάντοτε στην ζώνη του τρεις πιστόλες. Λιγότερο γνωστές ίσως, αλλά το ίδιο θηριώδεις είναι και δυο γυναίκες πειρατές η Μαίρη Βήντ και η Άννα Μπόννου. Όλος αυτός ο κόσμος πολεμούσε κάτω από μια μαύρη σημαία, που είχε ζωγραφισμένη μια νεκροκεφαλή με δυο κόκαλα κνήμης σταυρωτά ή ακόμα ένα σκελετό με ένα ποτήρι ρούμι στο ένα χέρι και ναυτική σπάθα επιθέσεως στο άλλο. Για να τους θυμίζει, όπως έλεγε και ο Μαυρογένης, ότι «ΑΓΟΡΙΑ, ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ».

Για μια τυρόπιτα

από τον
Παναγιώτη Παρασκευόπουλο.

Γενικά, εγώ σαν άνθρωπος είμαι καλοφαγάς. Έχω διάφορα αγαπημένα φαγητά, αλλά το πιο αγαπημένο μου είναι η τυρόπιτα του σχολείου. Αυτή η εκπληκτική τυρόπιτα με το ζεστό και φανταστικό τυρί και το υπέροχο ζυμάρι που το περιβάλλει.

Βέβαια, υπάρχουν και τα αρνητικά. Είναι πολύ ακριβή κι έτσι είναι δύσκολο να την τρώω κάθε μέρα. Βέβαια, αυτό δεν με εμποδίζει να την τρώω περιστασιακά, δυο και τρεις φορές τη βδομάδα.

Πάντως, ό,τι και να γίνει, εγώ θα την τρώω την τυρόπιτα του σχολείου, γιατί απλά είναι γευστική και τέλεια, αλλά πιστεύω πως αν ήταν πιο φτηνή θα την απολάμβαναν περισσότερο και άλλα παιδιά.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΑΧΝΕΣ ΤΗΣ

Από την
Αθηνά Σταυρουλάκη,
γ2

Το βιβλίο που παρουσιάζω είναι "Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της" της Άλκης Ζέη και έκδοση του Κέδρου. Το είδος του βιβλίου είναι μυθιστόρημα. Το χρώμα του βιβλίου είναι κεραμιδί και δείχνει την Κωνσταντίνα μαζί με μια κουκουβάγια, την οποία είχε ονομάσει Κωνσταντίνα ένας φίλος του κοριτσιού, ο Λουμίνης. Το εξώφυλλο του βιβλίου είναι σχετικά σκληρό και το μέγεθός του είναι κανονικό με 240 σελίδες. Το βιβλίο είχε τυπωθεί σε 2.000 αντίτυπα τον Οκτώβριο του 2002. Η ζωγραφική του εξώφυλλου έγινε από τη Μαριλίτσα Βλαχάκη και τη μακέτα του εξώφυλλου επιμελήθηκε η Πόπη Αλεξίου.

Η Άλκη Ζέη γεννήθηκε το 1925 στην Αθήνα και σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών και στο Κινηματογραφικό Ινστιτούτο της Μόσχας. Την πρώτη της εμφάνιση στα γράμματα την έκανε το 1954 με ένα διήγημα στο περιοδικό "Νεανική Φωνή", αλλά η διαμονή της στη Σοβιετική Ένωση από το 1954 ως το 1964 είχε ως αποτέλεσμα να καθυστερήσει η έκδοση των έργων της σε βιβλίο. Το 1963 εκδόθηκε το μυθιστόρημά της "Το καπλάνι της βιτρίνας", ενώ "Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου" κυκλοφόρη-

σε το 1971, όταν η συγγραφέας είχε εγκατασταθεί στο Παρίσι εξαιτίας του δικτατορικού καθεστώτος στην Ελλάδα. Ακολούθησαν ο "Ο θεός Πλάτων" (1975, μυθιστόρημα), "Αρβυλάκια και γόβες" (1975, διηγήματα), "Κοντά στις ράγες" (1977, μυθιστόρημα), "Τα παπουτσάκια του Ανίβρα" (1979, διηγήματα), "Η αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα" (1987, μυθιστόρημα), "Η μωβ ομπρέλα" (1995, μυθιστόρημα), "Η Αλίκη στη χώρα των μαρμάρων" (1997, μυθιστόρημα), "Η δωδέκατη γιαγιά και άλλα" (2000, διήγημα), "Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της" (2002, μυθιστόρημα). Η Άλκη Ζέη εμπλουτίζει με βιοματικά στοιχεία διάφορα ιστορικά περιστατικά των τελευταίων πενήντα ετών στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με μια προσωπική οπτική γωνιά, έτσι ώστε η γραφή της να αποκτά αποτελεσματικότητα και αμεσότητα. Στα έργα της κατάφερε να δώσει μια ανθρώπινη διάσταση και μια καθολικότητα, που επιβεβαιώνεται από την απήχηση του έργου της στο εξωτερικό. Άλλωστε τιμήθηκε τρεις φορές με το βραβείο Μπάτσελντερ των ΗΠΑ (1968, 1973, 1979), ενώ στον ελληνικό χώρο το θεατρικό της έργο για παιδιά "Θέατρο" (1992) τιμήθηκε την επόμενη χρονιά με το κρατικό βραβείο Παιδικού Βιβλίου.

ου, και το μυθιστόρημα "Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της" βραβεύτηκε από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου. Η Άλκη Ζέη έχει, επίσης, ασχοληθεί με τη μετάφραση Ιταλών, Γάλλων και Ρώσων συγγραφέων.

Το μυθιστόρημα περιγράφει την Κωνσταντίνα, η οποία είναι ένα κορίτσι χωρισμένων γονιών, που την έστειλαν από τη Γερμανία, όπου έμεναν, στη γιαγιά της την Ισμήνη στην Ελλάδα. Η γιαγιά της δεν την αγαπούσε πολύ, τουλάχιστον όχι όσο τη νεκρή ξαδέλφη της τη Βενετία. Η Κωνσταντίνα δεν ήξερε τι να κάνει τόσα προβλήματα και καμία λύση, ώσπου δυστυχώς βρήκε μία τα ναρκωτικά. Τη λύση της την έδωσε ένας "φίλος" της, ο Λουμίνης, ο οποίος ήταν εξαρτημένος και ο ίδιος από αυτά. Τώρα πια τίποτα δεν την ένοιαζε, ούτε που δεν την αγαπούσε η γιαγιά της, ούτε που χώρισαν οι γονείς της, ούτε που άφησε τις φίλες της, τώρα πια ήταν ξένοιαστη, απλά το μόνο που χρειαζόταν ήταν να βρῖσκει χρήματα, για να της τα δίνουν. Ωσπου ο φίλος της πέθανε από αυτά και η γιαγιά της ανακάλυψε τι έγινε με την εγγονή της και τη στήριξε, έτσι ώστε να απεξαρτηθεί την κατάλληλη στιγμή, γιατί εκείνη η περίοδος ήταν οι πιο δύσκολες μέρες της ζωής της και αναπολούσε στιγμές της ζωής της στη Γερμανία με τους γονείς της, πριν

χωρίσουν, τους καθηγητές της και τις φίλες της.

Η πρωταγωνίστρια ήταν η Κωνσταντίνα και τα δευτερεύοντα πρόσωπα ήταν η μητέρα και ο πατέρας της Κωνσταντίνας, ο Λουμίνης, η γιαγιά της, οι φίλες της και οι καθηγητές της.

Η πρόθεση της συγγραφέως ήταν να συμβουλευτεί τους αναγνώστες του βιβλίου, κυρίως τους εφήβους, να μην εξαρτηθούν ποτέ από τα ναρκωτικά, παρουσιάζοντας το παράδειγμα της Κωνσταντίνας. Κατά τη γνώμη μου, το βιβλίο είχε πολλά βαθιά νοήματα, τα οποία μας βάζουν σε σκέψεις.

Ήταν πάρα πολύ καλό και κάθε παιδί θα έπρεπε να το διαβάσει.

Ένας άλλος τίτλος που θα έβαζα στο συγκεκριμένο βιβλίο είναι "Περπατώντας στην ομίχλη".

Το απόσπασμα που μου άρεσε πάρα πολύ είναι το εξής: «Λένε πως δε γίνεται να θυμάσαι από τη στιγμή που γεννιέσαι. Λένε πως οι πρώτες εικόνες της ζωής σου έρχονται στον πολύ αργότερα, μα κι αυτές είναι σκόρπιες και θαμπές. Ας λένε ... Μόνο για τις αράχνες δε γράφει, γιατί δεν υπάρχει καμία ερώτηση που να λέει: «Γεννήθηκε το παιδί σας τυλιγμένο σε αράχνες;». Κι όμως, θα 'πρεπε».

ΨΙΘΥΡΟΙ ΑΓΟΡΙΩΝ

Από το
Μανόλη Τζαυνάκη,
γ2

Το βιβλίο που επέλεξα αποτελείται από 179 σελίδες και δεν είναι εικονογραφημένο. Ο τίτλος του είναι «Ψιθυροί αγοριών». Το εξώφυλλο είναι πράσινο και εικονίζει ένα πρόσωπο αγοριού και από πάνω πόδια κοριτσιών. Το οπισθόφυλλο είναι και αυτό πράσινο και εικονίζει ένα laptop, στην οθόνη του οποίου γράφει την προειδοποίηση της συγγραφέως για την αθυροστομία των ηρώων της: «Πιστεύω ότι δεν υπάρχουν κακά λόγια αλλά κακοί άνθρωποι». Είναι από τις εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ και ανήκει στο είδος του μυθιστορήματος. Η συγγραφέας ονομάζεται Βούλα Μάστορη.

Η Βούλα Μάστορη, υποψήφια για το διεθνές βραβείο Άντερσεν 2008, υπηρετεί την παιδική λογοτεχνία από το 1974 και έχει στο ενεργητικό της περισσότερα από 45 βιβλία. Το πατρικό της όνομα είναι Παρασκευή Μιχαηλίδου. Γεννήθηκε στο Αγρίνιο και κατάγεται από τη Μικρά Ασία. Τα έργα της διακρίνονται από το ρεαλιστικό στοιχείο και από μια φεμινιστική διάθεση. Μερικά από τα έργα της είναι: «Η Ψυλλοελένη», «Απορίες παιδιών», «Τ' αυγουσιάτικο φεγγάρι», «Φεγγαροϊστορίες», «Δωριλένια».

Το θέμα του βιβλίου είναι η ζωή ενός αγοριού, του Παύλου, που μπαίνει στην εφηβεία, συναντάει πρωτόγνωρες καταστάσεις, όπως και οι φίλοι του, με τους οποίους μοιραζόταν τις ανακαλύψεις του για την εφηβεία. Στον Παύλο εμφανίζονται τα πρώτα αληθινά χτυποκάρδια για μια συμμαθήτριά του, τη Ματούλα. Τον έρωτά του αποφάσισε να τον αποκαλύψει στους φίλους του ύστερα από διχασμούς και σκέψεις ότι θα τον κοροϊδευαν, διότι μέχρι τότε είχαν όρκο στη φιλία

τους να μη μιλούν σε κορίτσια. Εκείνοι όμως δεν αντέδρασαν όπως εκείνος φοβόταν. Αντίθετα θα τον βοηθήσουν αργότερα να «ρίξει» τη Ματούλα.

Πρωταγωνιστές :

Βασικοί ήρωες : Παύλος, Ματούλα, οι κολλητοί του Σάκης και Ηρακλής, η αδερφή του Παύλου η Δανάη, ο αδερφός του ο Πέτρος Δευτερεύοντες: Η μητέρα και ο πατέρας του Παύλου, οι κολλητές της Ματούλας, η γιαγιά του Ηρακλή και η κυρα-Μαρίκα

Ο σκοπός του βιβλίου είναι η παρουσίαση και κατανόηση των εφηβικών ανησυχιών.

Μου φάνηκε ένα πολύ ωραίο και ενδιαφέρον βιβλίο. Στο βιβλίο κυριαρχεί η αθυροστομία των πρωταγωνιστών. Αυτό μου άρεσε ιδιαίτερα, γιατί ήταν το πρώτο βιβλίο που διάβασα τέτοιου τύπου και επειδή στον πραγματικό κόσμο η εφηβεία τον αγοριών εκδηλώνεται συχνά και με αυτή την αθυροστομία. Φαινόταν πολύ αληθινό βιβλίο, βγαλμένο από τη ζωή των εφήβων.

Θα μπορούσε να μπει ο τίτλος: «Μπαίνοντας στην εφηβεία».

Απόσπασμα από το κείμενο που μου άρεσε:
«Στο μεταξύ, η γιαγιά προσποιούμενη ότι δεν άκουγε ότι λεγόταν στην τουαλέτα, όπου, υποτίθεται, η κλειστή πόρτα εξασφάλιζε το απόρρητο, πέρασε στην κουζίνα κι άρχισε να ετοιμάζει πρωινό. Μετά αποσύρθηκε διακριτικά πάλι στο δικό της διαμέρισμα, και ο Παύλος, που μέχρι τότε απλώς έριχνε δολοφονικές ματιές στους δύο φίλους του, τώρα τους «στόλισε» με έναν... οχέτο από βρισίς».

-Αυτό για να μάθεις ότι δε λείπει να κοιμάσαι σε ολονυχτία! του είπε ο Σάκης.
 -Εάν όμως είχαμε πει καφέ, όπως είπα, θα...
 -Κι εάν η γιαγιά μου είχε καρούλια θα ήταν τρόλει! Τον αποστόμωσε ο Ηρακλής.
 -Ρε ρο'θλα εσύ κοιμόσουν κι εμείς δουλεύαμε να πούμε! Ο Σάκης από δίπλα.
 -Πάλι καλά που δεν τον άφησα να σου ξυρίσει τα φρύδια...Στο τσακ τον σταμάτησα!
 -Μωρέ, πώς δε σκεφτήκαμε να του ριζούμε μαγιονέζα στο σώβρακο; είπε πονηρά ο Σάκης στον Ηρακλή.
 -Τυχεράκια! Τη γλύτωσες! Καλοτύχισε ειρωνικά τον Παύλο εκείνος.
 -Δηλαδή, να σας ευχαρηστησω κι από πάνω, ε;
 -Πάντως να το ξανακάνουμε!
 Και σε αυτό συμφώνησαν και οι τρεις».

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Από το
Σπύρο Καρκαβίτσα,
γ2

Το κύριο χρώμα που επικρατεί στο εξωτερικό του βιβλίου είναι το μπλε. Το μέγεθος του βιβλίου είναι κανονικό. Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου υπάρχει η περιήληψη του περιεχομένου και το χρώμα που επικρατεί είναι, επίσης, το μπλε. Στο εξωτερικό του βιβλίου υπάρχει η φωτογραφία από τη Ζωσιμαία Σχολή των Ιωαννίνων, αρχές του 20ού αιώνα, από το λεύκωμα «1900-1960 Η Ελλάδα του Μόχθου». Ο τίτλος του έργου είναι «Πυθαγόρεια Εγκλήματα» όταν το διαβάσει κάποιος ολόκληρο το βιβλίο, θα καταλάβει γιατί έχει αυτό τον τίτλο. Η έκδοση του βιβλίου είναι «ΠΟΛΙΣ».

Ο Τεύκρος Μιχαηλίδης σπούδασε μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Pierre et Marie Curie (Paris VI) από όπου, το 1980, έλαβε και το διδακτορικό του στην Αλγεβρική Θεωρία Αριθμών. Από το 1981 εργάζεται ως καθηγητής Μαθηματικών στη Μέση Εκπαίδευση. Έχει γράψει διδακτικά εγχειρίδια Μαθηματικών και Πληροφορικής για τη Μέση Εκπαίδευση καθώς και πληθώρα άρθρων. Κατά καιρούς συνεργάστηκε με τις εφημερίδες «Τα Νέα», «Καθημερινή», «Εξπρές» και «Βραδινή».

Έχει μεταφράσει 14 βιβλία σχετικά με τα Μαθηματικά, από τα Αγγλικά και τα Γαλλικά, μεταξύ των οποίων τα πολύ γνωστά «Το θεώρημα του παπαγάλου» και «Τ' άστρα της Βερενίκης».

Από τις εκδόσεις «Πόλις» κυκλοφορεί το βιβλίο του «Μαθηματικά επίκαιρα – Συνειρμολογώντας την εφημερίδα».

Στον Άγιο Νικόλαο, το Σάββατο 18 Μαρτίου, παραβρέθηκε σε εκδήλωση βράβευσης που διοργάνωσε η Μαθηματική Εταιρεία Λασιθίου και παρουσίασε το θέμα «Από τον Αισχύλο στους μεταμοντέρνους: μαθηματική λογοτεχνία».

Τα «Πυθαγόρεια εγκλήματα» είναι το πρώτο του βιβλίο και αποτελεί μια αστυνομική περιπέτεια που συνδυάζει και μαθηματικά. Η υπόθεση ξεκινάει από το 1929 στην Αθήνα. Ο καλύτερος φίλος του Μιχαήλ Ιγερινού βρί-

σκεται νεκρός στο δωμάτιό του και ο Μιχαήλ καλείται να κάνει αναγνώριση του πτώματος. Στη συνέχεια, ο πρωταγωνιστής μάς αφηγείται πώς γνώρισε τον καλύτερό του φίλο Στέφανο Καταρτζή. Μας αφηγείται τις προσωπικές και ερωτικές του εμπειρίες στο Παρίσι, όπου εκεί γνώρισε το φίλο του, τους Βαλκανικούς πολέμους, το Διχασμό και τη Μικρασιατική καταστροφή. Η αφήγησή του για το παρελθόν σταματάει στην αναγνώριση του πτώματος και στη συνέχεια ο πρωταγωνιστής προσπαθεί να μάθει ποιος σκότωσε το φίλο του και για ποιο λόγο.

Οι βασικοί ήρωες του έργου είναι ο Μιχαήλ Ιγερινός και ο αγαπημένος του φίλος Στέφανος Καταρτζής, ο μόνος άνθρωπος που γνώριζε, και αυτός ήταν νεκρός. Τα υπόλοιπα πρόσωπα, όπως ο οι ερωμένες του και οι παρές που γνώρισε στα ταξίδια του και στις διάφορες ομιλίες, ήταν τα δευτερεύοντα πρόσωπα. Ο σκοπός του συγγραφέα ήταν να ψυχαγωγήσει τον αναγνώστη με τη ροή της υπόθεσης του βιβλίου ή με τα διάφορα αινίγματα και να καταλάβει ο αναγνώστης τη μαγεία και τον τρόπο σκέψης των μαθηματικών. Επίσης, θέλει να τονίσει διάφορα σημαντικά πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στα μαθηματικά.

Κατά τη γνώμη μου, το βιβλίο ήταν αρκετά καλό. Η γλώσσα και το ύφος του συγγραφέα ήταν απλά και λιτά και μπορούσες να καταλάβεις το νόημα εύκολα. Η εξέλιξη του βιβλίου κυλάει αργά και το τέλος είναι απρόβλεπτο. Σε ψυχαγωγεί με διάφορα μαθηματικά προβλήματα, αλλά υπάρχουν και ορισμένα μειονεκτήματα. Κάποιες φορές έχεις την αίσθηση ότι ο συγγραφέας εστιάζει σε λεπτομέρειες και κάποια βαρετά πράγματα. Όμως, αν διαβάσεις ολόκληρο το βιβλίο, θα καταλάβεις πως συνδέονται όλα και μετά βρίσκεις το νόημα του βιβλίου καθώς και το λόγο για τον οποίο σκοτώθηκε ο φίλος του αλλά και τον τίτλο του βιβλίου. Το βιβλίο απευθύνεται σε όσους αγαπούν τα μαθηματικά. Αν μπορούσα να αλλάξω τον τίτλο, θα έβαζα «Το ταξίδι στο παρελθόν».

Νομίζω οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, θα συμφωνείτε με το μαθηματικό Στέφανο Μπολζ: «Τόσο τα μαθηματικά όσο και η ποίηση είναι δύο πανάρχαιες πνευματικές και δημιουργικές δραστηριότητες του ανθρώπου αυτόνομες και αυτοδύναμες, που μας βοηθούν στην κατανόηση του κόσμου και ομορφαίνουν τη ζωή». Για να πάρουμε μια γεύση από μαθηματικά και ποίηση, όπως το είδαμε και στο *Μέρες Σχολείου* του Νοεμβρίου, παραθέτουμε δύο ποιήματα.

... Αριθμητική! Άλγεβρα! Γεωμετρία!
Τριάδα μεγαλόπρεπη! Τρίγωνο φωτεινό!
Τρελός όποιος δεν σας γνώρισε
Υπάρχει μια τυφλή περιφρόνια
στην αμαθία του ανεμελιά!
Μα όποιος εσάς γνωρίζει και ορθά ζυγίζει σας,
τίποτα άλλο πια δε λαχταρά
απ' τα αγαθά της γης ακέρια.

Λωτρεαμόν

Κοιμάμαι και ονειρεύομαι προβλήματα
όλα τα Πυθαγόρεια θεωρήματα
τα θαύματα της τριγωνομετρίας
μέσα στο μπλε «Τετράδιο της Μαθητριάς»,
Οδυσσέα Ελύτη,
«Τα Ρω του Έρωτα».

ΤΟ ΣΤΙΧΑΚΙ ΤΟΥ π ($\pi=3,14159265358979323846\dots$)

Η 14η Μαρτίου έχει ανακηρυχθεί παγκόσμια ημέρα του αριθμού π προς τιμήν της μαθηματικής **σταθεράς του Αρχιμήδη**. Ο π είναι ο λόγος της περιφέρειας ενός κύκλου προς τη διάμετρό του. Δηλαδή, σε οποιονδήποτε κύκλο, αν διαιρέσουμε το μήκος της περιφέρειάς του με τη διάμετρό του, θα έχουμε πάντα ως αποτέλεσμα τον *ίδιο αριθμό*, τον π . Το ενδιαφέρον του είναι ότι τα δεκαδικά ψηφία του συνεχίζονται επ' άπειρον, γ' αυτό είναι άρρητος αριθμός, δηλαδή δεν μπορεί να εκφραστεί ως ο λόγος δύο ακέραιων αριθμών. Αυτό έχει ασκήσει γοητεία σε πολλούς ερευνητές. Ένας υπερυπολογιστής στο Τόκιο έχει υπο-

λογίσει περισσότερα από δύο δισεκατομμύρια ψηφία του.

Το 1706, ο Ουαλλός μαθηματικός Γουίλιαμ Τζόουνς, πρότεινε η **σταθερά του Αρχιμήδη** να ονομαστεί με το ελληνικό γράμμα π , από τη λέξη «περιφέρεια».

Για τη διευκόλυνση της απομνημόνευσης μέρους του αριθμού π θα συναντήσει κανείς σε πολλές γλώσσες στιχάκια στα οποία ο αριθμός γραμμάτων κάθε λέξης συμπίπτει με τα ψηφία του π , ένα προς ένα. Στα ελληνικά επινοήθηκε το πιο κάτω τετράστιχο που δίνει 23 ψηφία από τον π .

*Αείο Θεός ο μέγας γεωμετρεί (3 1 4 1 5 9)
το κύκλου μήκος ίνα ορίση διαμέτρω, (2 6 5 3 5 8)
παρήγαγεν αριθμόν απέραντον (9 7 9)
και ον φευ! Ουδέποτε όλον θνητοί θα εύρωσι. (3 2 3 8 4 6 2 6)*

Ο καφές του Θωμά παραμένει γλυκός. Γιατί
Για όσους δεν κατάλαβαν τι είναι ο καφές του Θωμά σας θυμίζουμε ότι είναι η απάντηση στη σπαζοκεφαλιά του προηγούμενου μήνα.

Από το μάθημα της **ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ**

Επιμέλεια: Φανή Φουντουλάκη

ΜΙΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Από τις
Ελένη Αντωνακάκη
και
Πανδώρα Εξαμυλιώτη
α.1.

Ο μικρός Μάκης πάει φέτος έκτη δημοτικού, σε ένα σχολείο μιας άλλης πόλης. Η μητέρα του βρήκε μια καλύτερη δουλειά σε αυτή την πόλη και γ' αυτό ο μικρός θα πρέπει να μετακομίσει με την οικογένειά του.

Ήρθε λοιπόν η πρώτη του μέρα στο σχολείο. Ο Μάκης πασίχαρος αποβραδίσ που θα έκανε καινούργιους φίλους πετάχτηκε από το κρεβάτι. Όμως δεν ήταν έτσι. Την επόμενη μέρα κανένα παιδί δεν ενδιαφέρθηκε να μάθει ούτε καν το όνομά του.

Στο δρόμο για το σπίτι ο μικρός συνάντησε ένα παιδί με παράξενα χαρακτηριστικά, το οποίο τον ακολούθησε και του κράτησε συντροφιά μέχρι το σπίτι του. Το παιδί δυσκολευόταν πολύ να αναπνεύσει. Ο Μάκης τον ρώτησε γιατί δεν μπορεί να αναπνεύσει κανονικά και εκείνος του είπε ότι δεν ήταν από την Γη αλλά από τον Άρη και αν έμενε λίγο παραπάνω, θα πέθαινε!

-Μα αλήθεια, είσαι από τον Άρη; Πάντα ήθελα να πάω εκεί!!!

- Έλα μαζί μου, σε λίγο θα έρθει το διαστη-

μόπλοιο να μας πάρει μακριά.

-ΟΚ! Αλλά δεν θέλω να δω μόνο τον Άρη αλλά και όλους τους άλλους πλανήτες.

-Θα μας πάρει πολλές μέρες, αλλά θα τα καταφέρουμε.

Όμως υπάρχει ένα πρόβλημα...

-Τι πρόβλημα;

-Η μαμά σου πώς θα το πάρει;

-Δεν θα το πάρει γιατί δε θα της το πούμε!

-Θα ανησυχήσει πολύ!

-Το ξέρω αλλά δεν με πειράζει, πάντα ήθελα να ταξιδέψω στο διάστημα. Να δω τον Ήλιο, την Αφροδίτη και τη Γη από ψηλά!!

Όταν επιτέλους ήρθε το διαστημόπλοιο και μετά από πολλές ώρες ταξιδιού φύγαμε από την ατμόσφαιρα της Γης και φτάσαμε στο διάστημα... Ήταν σκοτεινό, το μόνο που το φώτιζε ήταν ο λαμπερός Ήλιος. Ήταν τέλεια. Εκεί όπου βρισκόμασταν δεν είχε σχεδόν καθόλου οξυγόνο.

Ο πρώτος πλανήτης που συναντήσαμε ήταν ο Ερμής, ο οποίος είναι εντυπωσιακός. Ο Ερμής δεν έχει ατμόσφαιρα και κινείται πολύ γρήγορα στο διάστημα. Στο σχολείο θυμάμαι ότι έχουμε πει κάποια πράγματα, αλλά ο φίλος μου ο Άσμα, ο εξωγήινος, μου έδινε ακόμα περισσότερες πληροφορίες που το 10' θα το έπαιρνα σίγουρα στη γεωγραφία...!

Το ταξίδι μας συνεχίστηκε... Πέρασαμε από την πανέμορφη Αφροδίτη, από τη Γη μας, από τον Άρη, από τον υπέρλαμπρο και τεράστιο Δία, φτάσαμε στον Κρόνο, πέρασαμε από τον Ουρανό και τέλος πήγαμε στον Ποσειδώνα.

Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού το μόνο που έκανα, ήταν να βλέπω αυτά τα ουράνια σώματα, σκεπτόμενος ποιος μπορεί να τα έχει δημιουργήσει και από τι υλικό αποτελείται το καθένα. Φύλαγα τις απορίες μου για το τέλος για να ρωτήσω το φίλο μου τον Άσμα.

-Να σε ρωτήσω κάτι, του λέω.

-Για ρώτα, μπορώ να σου λύσω ό,τι απορία έχεις.

-Γιατί ο Άρης είναι τόσο μικρός, ενώ στο σχολείο μας λένε ότι είναι ο Θεός του πολέμου;

"Μάκη, Μάκη, ξύπνα, θα αργήσεις στο σχολείο" σαν να άκουγα ξαφνικά μέσα στο διάστημα. Μα πού πήγε ο Άσμα; Γιατί με άφησε μόνο μου και πώς θα πάω εγώ τώρα στη μαμά μου χαμένος στο διάστημα; Τι θα κάνω; «Μάκη μην κοιμάσαι, θα αργήσεις, σήκω αμέσως», ξαφνικά άνοιξα τα μάτια μου και κατάλαβα ότι το ταξίδι μου στο διάστημα δεν είναι αλήθεια και δεν επρόκειτο ποτέ να γίνει... Τι κρίμα, αλλά αφού το πέρασα στο όνειρό μου κάτι είναι και αυτό.....

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Από τις
Ελένη Ζιαμπάρα
και
Ζήνα Στεφανίδη,
α2.

Ξαφνικά όλα άρχιζαν να ζωγραφίζονται μπροστά μου. Βρέθηκα σε ένα μεγάλο διαστημόπλοιο. Υπήρχε ένα πλατύ παράθυρο, το οποίο έντυναν μαύρες μακριές κουρτίνες.

Έτρεξα κατά 'κει, τράβηξα τις κουρτίνες και κοίταξα έξω. Μια Γη, μικρή, ίσα - ίσα που φαινόταν στο απέραντο διάστημα. Απομακρυνόμουνά όλο και περισσότερο. Έφευγα. Άραγε πού θα με πήγαινε αυτό το ταξίδι;

Η Γη είχε πλέον εξαφανιστεί από τα μάτια μου, όμως ένας νέος πλανήτης έπαιρνε σιγά - σιγά τη θέση της. Εξαιτίας των γνώσεών μου στη Γεωγραφία, κατάλαβα πως ο πλανήτης αυτός ήταν ο Άρης. Εδώ που τα λέμε, δεν ήταν και τόσο δύσκολο να τον αναγνωρίσω. Πρώτα από όλα, ήταν κατακόκκινος. Επίσης είχε δύο δορυφόρους, τον Φόβο και τον Δείμο, και είναι ο πιο κοντινός πλανήτης στη Γη.

Τον προσπεράσαμε και αυτόν. Τώρα το απέραντο σκοτάδι απλωνόταν παντού. Ήμουν μόνος. Φοβόμουν! Όσο απομακρυνόμουν από τον Ήλιο, τόσο πιο κρύο έκανε. Τα χέρια μου πάγωναν. Ποιός ξέρει τι νέες περιπέτειες με περίμεναν. Εάφνου, ο Δίας εμφανίζεται μπροστά μου! Πελώριος και θολός, λόγω της πυκνής ατμόσφαιρας που τον περιβάλλει. Τώρα καταλαβαίνω γιατί τον λένε γίγαντα των πλανητών. Θα πεθάνω από το κρύο! Θα γίνω

παγάκι! Δεν ξέρω ακόμα πόσο μπορώ να αντέξω!

Δεν ξέρω κι εγώ πόσος χρόνος είχε περάσει μέχρι να συναντήσω τον Κρόνο. Ο χρόνος στο διάστημα περνάει πολύ διαφορετικά....

Τι τεράστιος και αυτός! Ο δεύτερος μεγαλύτερος πλανήτης στο ηλιακό μας σύστημα! Οι εντυπωσιακοί δακτύλιοι γύρω από τον Κρόνο, τον κάνουν έναν από τους ομορφότερους πλανήτες.

Άρχισε να ταρακουνάει απότομα το διαστημόπλοιο. Τρομοκρατήθηκα. Ένωθα πως έχανε ύψος. Έτρεξα στο πιλοτήριο. Μα, προς μεγάλη μου έκπληξη.... Όχι! Δεν μπορεί να συμβαίνει αυτό! Πώς είναι δυνατόν! Δεν υπήρχε κάποιος να το οδηγήσει! Μόλις κοίταξα από το διπλανό παράθυρο, είδα έναν κομήτη να έρχεται καταπάνω μου! Έκλεισα τα μάτια μου περιμένοντας να έρθει το τέλος μου. Ήθελα να θυμηθώ για τελευταία φορά όλα τα πρόσωπα που αγαπούσα. Εάφνου, ένα άπλετο φως άρχιζε να με αγκαλιάζει! Άρχισα να ζορίζομαι. Οι εικόνες άρχισαν να γίνονται όλο και πιο θολές μπροστά μου...

Ένωσα ένα χέρι να με χαϊδεύει και μια γλυκιά φωνή να καλεί το όνομά μου. Τινάχτηκα. Άνοιξα τα μάτια μου απορημένος. Εκπλάγηκα όταν είδα το ωραίο, ζεστό δωματάκι μου και το τρυφερό πρόσωπο της μαμάς. Τελικά, όλα αυτά ήταν ένα όνειρο!

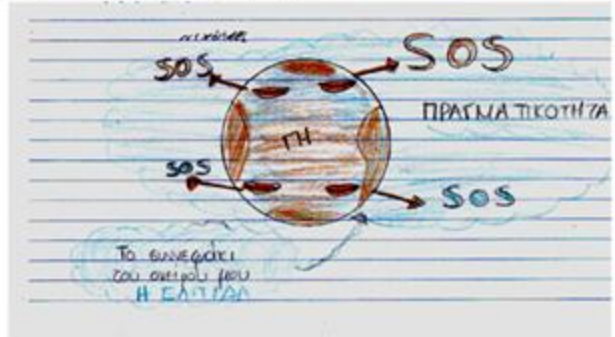
ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΝΥΧΤΑ ...

Από το
Νίκο Μπαλαχούτη,
α2

Ήταν μια φθινοπωρινή νύχτα όταν κουρασμένος, έπεσα να κοιμηθώ. Οι τελευταίες σκέψεις μου πριν κοιμηθώ, γυρνούσαν γύρω από τους πλανήτες και το διάστημα. Η τελευταία ταινία που είχα δει με είχε συναρπάσει και με οδηγούσε στα περίεργα μονοπάτια της για το πλανητικό σύστημα. Η ταινία είχε σφηνώσει μέσα στο μυαλό μου εκείνο το βράδυ και δε με άφηνε να ησυχάσω.

Τα όνειρά μου, με μετέφεραν σε ένα κόσμο μαγικό γεμάτο άστρα και πλανήτες. Μέσα σε όλα αυτά εγώ, με μια στολή αστροναύτη και με ένα περίεργο όχημα που όταν του μιλούσα αυτό απαντούσε. Πήγαινα από πλανήτη σε πλανήτη ψάχνοντας για ανθρώπινη ύπαρξη και ένα πλανήτη που να μοιάζει με τη Γη.

Μέσα στη λαχτάρα μου είδα ένα μικρό πλανήτη δίπλα στην Αφροδίτη, που ήταν ανεξερεύνητος.

Πάτησα το πόδι μου σ' αυτόν και ανακάλυψα πως έχει νερό και δέντρα. Φώναζα μόνος μου! Επιτέλους υπάρχει και αλλού ζωή. Έφυγα για τη Γη, πήγα στους επιστήμονες και τους αποκάλυψα το φοβερό μυστικό μου. Η ανθρωπότητα δεν θα κινδύνευε πια.

Εύπνησα ιδρωμένος από την αγωνία μου όταν η μητέρα μου είπε «Νίκο, το σχολικό ήρθε».

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Είμαι πολύ χαρούμενος, γιατί θα πάω στο διάστημα. Κέρδισα με άλλους 5 φίλους μου εισιτήρια από τα δημητριακά. Θα φύγουμε την Κυριακή 8-8-2010 και ώρα 7: 30 14 δευτερόλεπτα και 46 κλάσματα του δευτερολέπτου! Έπρεπε όμως, να πάμε πρώτα στην NASA, από την Παρασκευή, για να κάνουμε εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση είναι πολύ δύσκολη και κουραστική. Η μέρα έφτασε, βάλουμε τις κατάλληλες στολές και μπήκαμε στο διαστημόπλοιο. Βέβαια δεν ήμασταν μόνοι μας ήταν και δύο εκπαιδευμένοι της NASA. Το ταξίδι θα διαρκέσει πάρα πολύ μεγάλο διάστημα, θα πάμε στην Σελήνη, μετά θα πεταχτούμε στον Ερμή και μετά θα κάνουμε τον γύρο του ηλιακού μας συστήματος!! Η ώρα έφτασε είμαι από την μια χαρούμενος αλλά από την άλλη λυπημένος που θα αφήσω την Γη πίσω. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 ... απογειωθήκαμε, πάμε πάρα πολύ γρήγορα... περνάμε την τροπόσφαιρα, την στρατόσφαιρα, έπειτα την θερμόσφαιρα, εξώσφαιρα και μπήκαμε σε τροχιά. Η εικόνα της γης από ψηλά ήταν μαγευτική, έμεινα με ανοιχτό το στόμα. Μετά από λίγη ώρα ένας από τους άντρες της NASA μας είπε ότι μπορούμε να απασφαλίσουμε τις ζώνες μας. Όταν τις λύσαμε αρχίσαμε να αιωρούμαστε, ήταν απίστευτο πετούσαμε πραγματικά. Όλα ήταν τόσο περίεργα ακόμα και το φαγητό ήταν σε μορφή οδοντόπαστας. Μετά από κάποιες μέρες ταξίδι φτάσαμε στην Σελήνη. Κατεβήκαμε από το σκάφος και το θέαμα ήταν μαγευτικό. Προχωρούσαμε ενθουσιασμένοι, όμως σε κάποια στιγμή ένας από τους φίλους μου σκόνταψε και έκανε τούμπες για πολλά μέτρα. Είχε πέσει σε μια τεράστια

τρύπα που από ότι μας είπαν αυτές δημιουργούνται από μετεωρίτες που πέφτουν στο φεγγάρι. Είδα κάτι να λαμπρίζει και πλησίασα να δω τι είναι. Ήταν απίστευτο! 'Νερό' άρχισα να φωνάζω στους άλλους για να έρθουν να δουν αυτό που δεν μπορούσαν να πιστέψουν τα μάτια μου. Έμειναν όλοι έκπληκτοι, πήραν δείγμα για να το μελετήσουν και τράβηξαν αρκετές φωτογραφίες με ειδικές κάμερες. Αυτό ήταν φοβερό, λες να υπάρχει ζωή στο φεγγάρι; Όμως δεν γινόταν να σπαταλήσουμε άλλο χρόνο εκεί, έπρεπε να φύγουμε. Ανεβήκαμε στο σκάφος και ετοιμαστήκαμε για τον επόμενο προορισμό.

Επόμενη στάση ο Ερμής. Όμως ένας κόκκινος συναγερμός χτυπούσε ασταμάτητα αναγκαστήκαμε να προσγειωθούμε στον Ερμή όταν κατεβήκαμε δεν το περιμέναμε πως θα είχε τόση ζέστη. Μας εξήγησαν ότι αυτό οφείλεται στο ότι αυτός ο πλανήτης δεν έχει ατμόσφαιρα και είναι και τόσο κοντά στον Ήλιο. Επισκευάσαμε το διαστημόπλοιο και φύγαμε. Προσπεράσαμε την Αφροδίτη και πήγαμε μετά από 50 «μέρες» στον Κρόνο. Ήταν φανταστικά! Γύρω του γυρίζαν σε τροχιά μετεωρίτες και δεν μπορούσαμε να σταματήσουμε έτσι φύγαμε από εκεί και δυστυχώς έπρεπε να γυρίσουμε πίσω στην γη επειδή κάτι δεν πήγαινε καλά με το σκάφος. Έπειτα από 60 «μέρες» φτάσαμε στην Γη...αλλά μια στιγμή άκουσα ένα ήχο τότε πετάχτηκα από το κρεβάτι και κατάλαβα πως όλα ήταν ένα όνειρο. Παρόλα αυτά από αυτό το όνειρο έμαθα πολλά πράγματα και θα ήθελα να γινόταν πραγματικότητα!!!

Από το
Νίκο Κούρο,
α1

Ο δεύτερος κύκλος προβολών της Κινηματογραφικής Λέσχης ξεκίνησε με ένα αφιέρωμα σε ταινίες που έχουν ως κεντρικούς

ήρωες παιδιά. Η πρώτη ταινία που προβλήθηκε ήταν το ***Χαρταετοί Πάνω από την Πόλη (The Kite Runner)***. Η ταινία εκτυλίσσεται κατά το μεγαλύτερο μέρος,

στο Αφγανιστάν του τέλους της δεκαετίας του '70 και λίγο πριν την εισβολή των Σοβιετικών σε αυτό. Ο συγγραφέας του ομώνυμου βιβλίου, στο οποίο βασίστηκε το σενάριο της ταινίας, θίγει διάφορα βασικά θέματα που αφορούν την αφγανική κοινωνία. Βέβαια, μερικά από αυτά τα προβλήματα αφορούν άμεσα και τις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες. Ο κοινωνικός ρατσισμός, οι προβληματικές σχέσεις γονέων-παιδιών, τα αυταρχικά καθεστώτα δεν ακούγονται ξένα στα αυτιά κανενός πολίτη κράτους της «πολιτισμένης» Δύσης.

Κάποια από τα θέματα αυτά μας απασχόλησαν και στην καθιερωμένη συζήτηση μετά την ταινία. Αφού ακούστηκαν οι διάφορες απόψεις γύρω από ερωτήματα που τέθηκαν, προέκυψαν κάποιοι βασικοί προβληματισμοί που αποτελούν και τη ραχοκοκαλιά της ταινίας. Ο κάθε μαθητής επέλεξε το θέμα που του έκανε μεγαλύτερη εντύπωση στην ταινία και το ανέλυσε, όπως αυτός νόμιζε. Δεν θα αναφέρουμε όλα τα θέματα προς συζήτηση που προκύπτουν από την ταινία. Άλλωστε, για τον καθένα το ενδιαφέρον μπορεί να βρίσκεται αλλού. Θα αναφερθούν όμως κάποια από αυτά που παρουσιάστηκαν γραπτά.

Οι κοινωνικές ανισότητες στο Αφγανιστάν.

Στο Αφγανιστάν υπάρχουν διαφορετικές κοινωνικές τάξεις, π.χ. Χαζαρά, Παστούν κτλ. Βρίσκω απάνθρωπο και λάθος αυτόν το διαχωρισμό σε τάξεις. Ζούμε σε ένα κόσμο, στον οποίο γεννιόμαστε με ορισμένα δικαιώματα, με κυριότερο την ισότητα, τα οποία δεν μπορεί κανείς να μας στερήσει. Άρα, πρέπει να ενώνουμε τον κόσμο και όχι να τον χωρίζουμε. *(Στέφανος Γοργοράπη)*

Στο Αφγανιστάν υπήρχαν και υπάρχουν ανισότητες και μάλιστα αρκετές. Είδαμε ότι οι πολίτες ανήκουν σε φυλές όπως οι Χαζαρά και οι Παστούν. Οι Χαζαρά θεωρούνται πολύ κατώτεροι ενώ οι Παστούν έχουν περισσότερα δικαιώματα και αντιμετωπίζονται ως ανώτερα μέλη της αφγανικής κοινωνίας. Καλό θα ήταν αυτοί οι διαχωρισμοί των ανθρώπων σε κοινωνικές τάξεις να σταματήσουν, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη ισότητα και αμερόληπτη δικαιοσύνη. *(Νικόλας Μιγάκος)*

Η εκδήλωση απανθρωπιάς και τα παραδείγματα που υπάρχουν στην ταινία.

Η απανθρωπιά γίνεται φανερή σε πάρα πολλά σημεία στην ταινία. Πρώτον, η κακοποίηση του νεαρού Χασάν από τον, επίσης νεαρό, Ασέφ, ο οποίος δεν του άσκησε μόνο σωματική βία αλλά και ψυχική. Κατόπιν, υπάρχει ο λιθοβολισμός του νεαρού παράνομου ζευγαριού στο στάδιο από τον αξιωματούχο. Τέλος, έχουμε και τη βιαιοπραγία του Ασέφ κατά του Αμίρ. Όλα τα παραπάνω περιστατικά παρουσιάζονται λίγο, αλλά υπονοούνται σαφώς από το σκηνοθέτη. Πιστεύω ότι η βιαιοπραγία αποτελεί συνήθεια για τους κατοίκους του Αφγανιστάν και, ακόμα περισσότερο, για τους στρατιωτικούς. Νομίζω ότι η βιαιοπραγία και η απανθρωπιά είναι πράγματα άχρηστα στον άνθρωπο. *(Γιώργος Καζανάκης)*

Η δύναμη της ανθρώπινης θέλησης

Στην ταινία είδαμε πολλά παραδείγματα του τι μπορεί να καταφέρει η ανθρώπινη θέληση. Αυτό όμως που πάντα προκαλεί εντύπωση βρίσκεται στο τέλος της ταινίας. Συγκεκριμένα, όταν ο πρωταγωνιστής πηγαίνει στο Αφγανιστάν για να πάρει το παιδί (που αποδεικνύεται ότι είναι ανιψιός του), παίρνει μια απόφαση που χρειάζεται επιμονή θάρρος, και, το σημαντικότερο, θέληση για να παρθεί. Τη θέληση την είδαμε, όταν ο πρωταγωνιστής πήγε στο σπίτι αυτού που είχε το παιδί. Εντελώς τυχαία, αυτός που το κρατάει αιχμάλωτο είναι ο ίδιος που έβλαψε σωματικά και ψυχολογικά τον αδερφό του πρωταγωνιστή στο παρελθόν. Ο πρωταγωνιστής, κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ρίσκαρε πολλά πράγματα όπως τη ζωή του. Κατά τη γνώμη μου, αν θέλει κάποιος να πετύχει στόχους στη ζωή του, χρειάζεται να διαθέτει επιμονή, υπομονή και θέληση. *(Σπύρος Καρκαβίτσας)*

Εκτός από την καταγραφή από τους μαθητές των απόψεών τους σχετικά με ζητήματα που θίγει η ταινία, η ομάδα εργασίας του **Στέφανου Γοργοράπη** ανέλαβε να παρουσιάσει στον κύκλο πληροφορίες σχετικές με τις φυλές που αφορούν το αφγανικό έθνος, το κίνημα των Τολμιπών και τη βιογραφία του συγγραφέα του βιβλίου, στο οποίο βασίστηκε η ταινία. Ακολουθεί η παρουσίαση των εργασιών των μαθητών στα παραπάνω θέματα.

Επιμέλεια: Μιχ. Κυπριωτάκης

Α) Βιογραφία Khaled Hosseini

Ο Khaled Hosseini γεννήθηκε στην Καμπούλ το 1965. Ο πατέρας του ήταν διπλωμάτης και η μητέρα του δίδασκε Φαρσί και Ιστορία σε ένα μεγάλο λύκειο της Καμπούλ. Το 1976 το Αφγανικό Υπουργείο Εξωτερικών μετέθεσε τον πατέρα του Hosseini στο Παρίσι. Εκεί μετακόμισε όλη η οικογένεια. Το 1980 ήταν έτοιμοι να γυρίσουν στην Καμπούλ. Όμως, στο μεταξύ, στο Αφγανιστάν είχε πραγματοποιηθεί μια αιματηρή επανάσταση των Κομμουνιστών εναντίον του τότε καθεστώτος. Σε βοήθεια των κομμουνιστών κατέφθασαν και στρατιωτικές δυνάμεις από την, τότε, Σοβιετική Ένωση. Ο Σοβιετικός Στρατός τελικά εγκαταστάθηκε στο Αφγανιστάν. Με αυτό τον τρόπο άρχισε η δεκαετής Σοβιετική κατοχή στην περιοχή.

Οι Hosseini αναζητήσαν, και τελικά τους δόθηκε, πολιτικό άσυλο στις ΗΠΑ. Το Σεπτέμβριο του 1980 ο συγγραφέας και η οικογένειά του μετακόμισαν στο San Jose της Καλιφόρνια. Ο Khaled αποφοίτησε από το λύκειο το 1984 και γράφτηκε στο πανεπιστήμιο Santa Clara. Από εκεί αποφοίτησε το 1988 με πτυχίο στη Βιολογία. Την επόμενη χρονιά γράφτηκε στο τμήμα Ιατρικής του Πανεπιστημίου San Diego, το οποίο ολοκλήρωσε το 1993.

Το συγγραφικό του ταλέντο έγινε φανερό με την έκδοση του βιβλίου του «The Kite Runner» το 2003. Το βιβλίο αυτό έγινε best seller και αντίτυπά του έχουν πωληθεί σε 48 χώρες. Το 2007 έγραψε το «A thousand Splendid Suns» το οποίο έχει πωληθεί σε 40 χώρες. *(Γιώργος Πισκοπάκης)*

Β) Κίνημα των Ταλιμπάν

Το κίνημα των Ταλιμπάν, των μαθητών του Κορανίου, γεννήθηκε το 1994 στην πόλη Κανταχάρ. Κατάγονται κατά κύριο λόγο, από την εθνότητα των Παστούν και θρησκευτικός τους ηγέτης είναι ο μουλλάς Μωχαμέντ Ομάρ. Η μόρφωση των Ταλιμπάν προέρχεται από τα ιεροδιδασκαλεία (μεντρεσέ).

Οι Ταλιμπάν ερμηνεύουν με τον πλέον αυστηρό τρόπο τη Σαρία, τον ισλαμικό ιερό νόμο, πιστεύοντας ότι είναι το μέσο που θα εξασφαλίσει την ενότητα της χώρας. Γι' αυτό το λόγο, επιβάλλουν αυστηρούς περιορισμούς στους άντρες και ακόμα αυστηρότερους στις γυναίκες. Οι περιορισμοί αφορούν στις καθημερινές δραστηριότητες των Αφγανών, όπως επίσης στην καθημερινή τους εξέλιξη. Σε πολιτισμικό επίπεδο, απαγορεύτηκε η μουσική, η τηλεόραση και το βίντεο, όπως και οτιδήποτε μη εγκεκριμένο από τους θρησκευτικούς ηγέτες του κινήματος. Ο στρατός του κινήματος σχηματίστηκε το 1994 στις νότιες περιοχές της χώρας.

Μετά τα γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου, ο στρατός των Ταλιμπάν δοκιμάστηκε από τις εναέριες επιθέσεις των Αμερικανών στα διοικητικά τους κέντρα στην Καμπούλ και σε άλλες πόλεις. Μετά τον είσοδο των αμερικανικών στρατευμάτων στα εδάφη του Αφγανιστάν το 2002, οι Ταλιμπάν έχασαν τον έλεγχο της χώρας. Οι εναπομείναντες οργάνωσαν ομάδες ανταρτών, οι οποίες δρουν εναντίον των συμμαχικών δυνάμεων ερχόμενες από τα βουνά. *(Κυριάκος Καββαδίας-Γάκωβος Λιναρδάκης)*

Γ) Γενικές πληροφορίες για το Αφγανιστάν.

Στο Αφγανιστάν κατοικούν περίπου 50 φυλές. Καθεμια μιλάει τη δική της γλώσσα. Η κυριότερη θρησκεία είναι ο Ισλαμισμός. Υπάρχουν ορισμένοι Ισλαμιστές Σίτες και αρκετοί Ισλαμιστές Σουνίτες. Ο πληθυσμός είναι ανισομερώς κατανομημένος, εξαιτίας της μορφολογίας του εδάφους και του κλίματος, το οποίο είναι σε ορισμένες περιοχές ηπειρωτικό, ενώ σε άλλες υποτροπικό ή ακόμα και υποαρκτικό. Γενικά, υπάρχουν πολλές κλιματικές διαφορές στο Αφγανιστάν. Ο πληθυσμός της χώρας ανέρχεται στους 28.150.000 κατοίκους. Πρωτεύουσα του Αφγανιστάν είναι η Καμπούλ (2.413.000 κάτοικοι). Άλλες πόλεις είναι οι: Κανταχάρ, Χεράτ, Μαζάρ-ι Σαρίφ και Τζαλαλαμπάντ.

Οι πρώτες πληροφορίες για τους Αφγανούς και το Αφγανιστάν τοποθετούνται τον 10ο- 11ο αιώνα μ.Χ. Παρόλα αυτά, τις πρώτες αναφορές για το Αφγανιστάν τις αντλούμε από τον 6ο αιώνα π.Χ. Το Αφγανιστάν ήταν μία από τις περιοχές τις οποίες είχε κατακτήσει ο Μέγας Αλέξανδρος. Εκεί ίδρυσε την πόλη Κανταχάρ, η οποία είναι μέχρι και σήμερα μια από τις μεγαλύτερες πόλεις στο Αφγανιστάν. Το Αφγανιστάν έχει κάνει τρεις πολέμους εναντίον της Αγγλίας, νικώντας στον πρώτο και τον τρίτο και χάνοντας στον δεύτερο.

Το 1980 η ΕΣΣΔ εισέβαλε στα εδάφη του Αφγανιστάν. Ακολούθησαν μάχες με τους Μουτζαχεντίν. Οι μαχητές Μουτζαχεντίν είχαν υποστηριχτεί από τις ΗΠΑ και το Πακιστάν. Μετά την αποχώρηση των Σοβιετικών το 1988, οι Ταλιμπάν, που στελέχωσαν και τους Μουτζαχεντίν, άρχισαν σταθερά να αυξάνουν τον αριθμό των περιοχών που είχαν υπό τον έλεγχό τους. Το 1996 είχαν στα χέρια τους τον έλεγχο όλης της χώρας. Το 2001 ανατίναξαν αγάλματα του Βούδα, τα οποία προστατεύονταν

από την UNESCO. Η κίνηση αυτή προκάλεσε έντονες, πλέον, αντιδράσεις σε όλο τον κόσμο κατά του καθεστώτος τους. (Στέφανος Γοργοράπτης)

* * *

Η δεύτερη ταινία που είδαμε ήταν η «**Όλιβερ Τουίστ**» σε σκηνοθεσία Ρομάν Πολάνσκι και παραγωγής 2005. Η ταινία αποτελεί κινηματογραφική μεταφορά του πολύ διάσημου

ομώνυμου βιβλίου του συγγραφέα Τσάρλς Ντίκενς.

Το σενάριο της ταινίας περιγράφει τις περιπέτειες του νεαρού Όλιβερ Τουίστ από την ημέρα που εμφανίζεται στην είσοδο του ορφανοτροφείου μέχρι τότε που απειλούσε ο μανιακός Σάικς να τον απαγάγει και μετά να τον σκοτώσει.

Μετά την προβολή της ταινίας, τέθηκε στους μαθητές το εξής ερώτημα: Στο τέλος της ταινίας η στωικότητα του Όλιβερ Τουίστ ανταμείβεται. Πιστεύετε ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συμβεί στη σύγχρονη εποχή; Οι απαντήσεις ποικίλλουν σε πολύ μεγάλο βαθμό.

- Εγώ πιστεύω ότι μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο και στη σημερινή εποχή γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που είναι υπομονετικοί και ήρεμοι. (Λευτέρης Μυλωνάς)
- Κανένας δεν θα μπορούσε να ζήσει κάτω από τις συνθήκες που ζούσε ο Όλιβερ Τουίστ. (Ιάκωβος Λιναρδάκης)
- Στη σημερινή εποχή συμβαίνει πάντα. Επειδή ο Θεός βλέπει τον κόπο και την επιμονή που διαθέτουν κάποιοι άνθρωποι. (Μάνος Κατσαμάνης)
- Σίγουρα μπορούμε να πούμε ότι η στωικότητα του ήρωα είναι αξιοθαύμαστη και ότι ανταμείβεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Όμως, είναι γεγονός πως αυτό δεν πρόκειται να συμβεί στη σημερινή εποχή. Τώρα οι άνθρωποι έχουν πέσει θύματα της δυσπιστίας και της κακίας τους και αυτό, κατά τη γνώμη μου, δεν θα αλλάξει. (Γιώργος Πισκοπάκης)
- Στην εποχή μας υπάρχει δυσπιστία μεταξύ των ανθρώπων. Όλοι σκέφτονται το δικό τους συμφέρον και σίγουρα, αν έβλεπαν κάποιον τόσο αθώο όσο ο Όλιβερ, θα προσπαθούσαν να τον εκμεταλλευτούν. Σίγουρα η στωικότητα είναι ένα προσόν, το οποίο, δυστυχώς, στις μέρες δεν εκτιμάται. (Ιωάννης Τζωρτζάκης)
- Η άποψή μου είναι ότι ο Όλιβερ Τουίστ θα ανταμειβόταν με την προϋπόθεση ότι θα ήταν πιο επίμονος και λίγο πιο επιθετικός. Την εποχή εκείνη ο οποιοσδήποτε θα φοβόταν να μιλήσει και να αντιδράσει εφόσον ήξερε ότι με το παραμικρό θα τον κρεμούσαν. Φυσικά, τη σημερινή εποχή δεν θα συνέβαιναν έτσι τα πράγματα. Ο λόγος είναι ότι έχουν αλλάξει οι απόψεις και τα κοινωνικά στερεότυπα, τουλάχιστον στην Ελλάδα. (Αδάμ Καπετανάκης)
- Πιστεύω ότι άνθρωποι σαν τον Τουίστ, τη σημερινή εποχή, βρίσκουν τελικά το δίκιο τους και αυτοί που τους αδικούν τιμωρούνται. (Γιώργος Καζανάκης)
- Κατά τη γνώμη μου, αν υπήρχε ένας άνθρωπος που αντιμετώπιζε τις δύσκολες καταστάσεις με τρόπο παρόμοιο του Τουίστ, θα ήταν ο πιο αδύναμος άνθρωπος του κόσμου. Θα ήταν ένα άτομο που δεν θα κατόρθωνε τίποτα και αιτία θα ήταν η απάθειά και η ηρεμία του. Στη σημερινή κοινωνία όποιος θέλει να γίνει επιτυχημένος και να εκπληρώσει προσωπικούς στόχους, πρέπει να έχει υπομονή και επιμονή. Χρειάζεται να είναι έξυπνος και πονηρός ώστε να αποφεύγει εμπόδια με το μυαλό του χωρίς πολύ κόπο και με πολύ καλά αποτελέσματα. (Σπύρος Καρκαβίτσας)
- Σήμερα θα δυσκολευόμασταν να τα βγάλουμε πέρα αν είχαμε την προσωπικότητα του Τουίστ. Ο λόγος είναι ότι πολλοί θα περάσουν την στωικότητα μας για ελάττωμα και θα επιχειρήσουν να την εκμεταλλευτούν. Το να διαθέτει κάποιος στωικότητα σε τέτοιο βαθμό είναι αρνητικό. (Κυριάκος Καββαδίας)
- Αν βρισκόταν κάποιο παιδί στη θέση του Όλιβερ Τουίστ, θα ήταν πιο αντιδραστικό από αυτόν και δεν θα άντεχε όλα αυτά γιατί, πλέον, τα σημερινά παιδιά μεγαλώνουν διαφορετικά. (Νίκος Μιχάκος)

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΞΕΧΑΣΕΙΣ!

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, είχα μέσα στο κεφάλι μου εδραιωμένες δύο αρχές τις οποίες δεν πίστευα ποτέ ότι θα έφτανα στο σημείο ότι θα επιχειρούσα να αναθεωρήσω: *α)* Οι μύγες, σχεδόν ολοκληρωτικά, εξαφανίζονται το χειμώνα. *β)* Οι μύγες είναι ενοχλητικές. Όμως, ως γνωστόν, κάθε κανόνας έχει και μία εξαίρεση που τον επιβεβαιώνει. Και η εξαίρεση των παραπάνω κανόνων ακούει στο όνομα κος Ανδριώτης, ο οποίος, για μία ακόμη φορά, έδρασε ως άλλη «μύγα του Σωκράτη» ανατρέποντας δύο ακλόνητες πεποιθήσεις μου. Η συνέχεια θα σας φανερώσει του λόγου το αληθές και πώς επετεύχθη η, σχεδόν ολοκληρωτική, αναθεώρηση των αξιωμάτων που ανέφερα πιο πάνω.

Ήταν παραμονές της 25ης Μαρτίου. Στιγμές πριν χτυπήσει το κουδούνι και μπορούμε ξανά στις τάξεις, καθηγητές και μαθητές, ζούσα μία από τις λίγες στιγμές χαλάρωσης κατά τη διάρκεια της δουλειάς. Δεν είχα προλάβει να συνειδητοποιήσω ότι, ΝΑΙ, είχα χαλαρώσει, όταν μπήκε μέσα στο γραφείο των καθηγητών ο κος Ανδριώτης έχοντας θέσει σε κάποιο μαθητή, της Γ Γυμνασίου αν θυμάμαι καλά, το ακόλουθο ερώτημα: Από πού πήρε το όνομα του ο μητροπολίτης της Επανάστασης του 1821 Παλαιών Πατρών Γερμανός; Τι ήταν να το πει μέσα στο γραφείο; Μπορείτε να συμπεράνετε (εύκολα, όσοι γνωρίζετε τον χαρακτήρα του Γυμνασιάρχη μας) ποιοί ήταν οι επόμενοι που ρωτήθηκαν: οι καθηγητές... Η «μύγα» είχε κάνει για μία ακόμη φορά την εμφάνισή της, σχεδόν χειμωνιάτικα, και μας έκλεινε το μάτι στη νέα πρόκληση που έθετε. Και η πρόκληση δεν έπρεπε να μείνει αναπάντητη!

Το πραγματικό όνομα του Παλαιών Πατρών Γερμανού (Ουφ! Σιδηρ όδρομος ο τίτλος του) ήταν Γεώργιος Γκόζιας. Γεννήθηκε Μεγάλη Παρασκευή του έτους 1771. Όταν αποφάσισε να ασχοληθεί με τα ιερατικά και να αφιερώσει τη ζωή του σε αυτά, έπρεπε να αλλάξει το όνομα του. Γι' αυτό, όταν χειροτονήθηκε διάκονος, άλλαξε το όνομα του σε «Γερμανός». Το «Παλαιών Πατρών» προέκυψε όταν το 1806 ενθρονίστηκε μητροπολίτης Παλαιών Πατρών. Η μητρόπολη Παλαιών Πατρών είναι η σημερινή μητρόπολη Πατρών. Από το 1180 έως το 1833 χρησιμοποιούνταν η προαναφερθείσα ονομασία, καθώς υπήρχε και μητρόπολη Νέων Πατρών, στη θέση της σημερινής Υπάτης (κωμόπολη του νομού Φθιώτιδας). Ουσιαστικά, ο Γερμανός ήταν μητροπολίτης της σημερινής Πάτρας, η μητρόπολη της οποίας είχε τότε διαφορετικό όνομα.

Μετά από την παράθεση των παραπάνω στοιχείων, που με έκαναν κατά τι σοφότερο (το ίδιο ελπίζω και εσάς), δεν μπορούσα παρά να καταλήξω στο αναπόφευκτο συμπέρασμα: οι μύγες καλά κρατούν το χειμώνα και μπορεί να μην είναι καθόλου ενοχλητικές!

Μιχάλης Κυπριωτάκης

Πηγές:

http://el.wikipedia.org/wiki/Παλαιών_Πατρών_Γερμανός

<http://arcadia.ceid.upatras.gr/arkadia/arcadia-hist/pers/ppgermanos.html>

<http://www.tzanakosnikos.gr/docs/ppg.pdf>

http://el.wikipedia.org/wiki/Ιερά_Μητρόπολις_Πατρών

March 2010, αριθ. φύλλου 5

Επιμέλεια φυλλαδίου: Ελένη Αλεξοπούλου

by Εμμανουέλα Ρεληνακί

By Athina Patsioura

1. Psychological blackout

Shut up!
 You started the fight
 But you want me to stop
 Yet it's not myself
 It's the creature I call!!
 Shut up! Shut your mouth and
 Hear me screaming!!
 Pay attention
 Look at me while I'm dreaming!!!!
 Hide there
 And cover your ears
 I've got to explode
 I'm more scared than your scary fears!!!
 Yeah!
 You know what is that!!!
 My psychological blackout
 I can't come round!
 From my sleep!!
 It's the aftermath
 Of my stress and fears
 I am drowned
 in my own tears!!
 I can't stand the headache
 My life is just a fake!
 I know what is happening to me!
 I want to fly away free!!!

Lacrima is an amateur music group which was created in 2009. It consists of a drummer Leo, a singer Phillip, a bassist Phillip and two guitarists Eric and me. We play songs of other famous bands but we have also created our own songs-two of which you can see below. I hope you like the lyrics ....

Manos Orphanoudakis

2. I don't give a damn

When you are at loggerheads with
 your friends
 And you can't bear the situation
 Send your problems to hell
 With special dedication!

'Cos the stage is yours
 Push the problems with great force!
 There is no use in crying
 Everything is fine!!

I just don't need someone
 But my guitar
 To make me feel all right
 But someone I love.....

But if something goes wrong
 And the girl runs away
 Then I don't give a damn
 I'm fine and o.k.

I don't give a damn
 If the world keeps on moving around
 But that doesn't mean that I don't care
 For someone I love!

By Lacrima

The History of Dances

The birth of hip-hop

Hip-hop began in the streets of America. It includes rap music and graffiti. It is a kind of dance, which was born of traditions or even circles that were around the dancers who were dancing. Hip-hop was affected by all these. In the 1920s Ear Tucker presented the 'Snake Hips'. Since that night a lot of moves have been added. The name "hip-hop" was given in 1974 by Dj'nc. The 1980s helped spread the culture of hip-hop around the world through TV and music videos. It is more developed in the East Coast, the West Coast of the USA, in the centres of Philadelphia, California and New York.

Battles

Dancers started to create and fight battles against each other. The winners are called 'the experts of hip hop'.

Hip Hop nowadays

Today hip-hop is universally taught. New styles are always coming. Now everyone is able to learn hip-hop in schools and gyms. It evolves and inspires million of people.

By Maria Kironomou

SALSA!

Salsa was created by people who spoke Spanish from the Caribbean. Salsa combines hints from many African and European dances.

Two basic influences of Salsa is Rumba and Bomba. Salsa is usually danced in pairs of two, but now there are more ways to dance salsa on your own like line dancing.

Salsa is very popular in Latin America, U.S.A., Spain, Japan, Portugal, France and Italy. "Salsa" comes is a Spanish word which means a spicy flavor.

In salsa dance, due to some influences from different styles of salsa and improvisation, different styles of salsa have been created based on the geographical area that it has been developed.

It was found on the east coast of North America, Puerto Rico and the Dominican Republic.

By Lucy Nikolaou

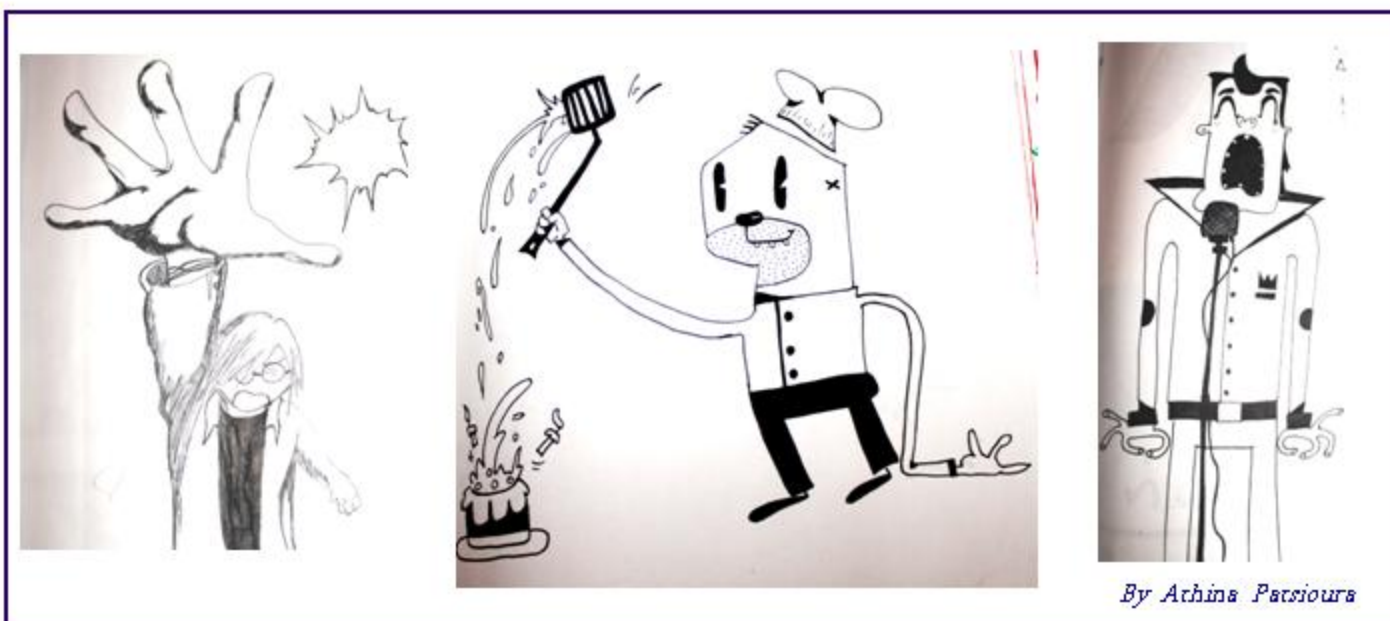

Basic 1 Basic 2

<http://images.google.com/images?hl=en&source=hp&q=salsa&gbv=2&aq=f&oq=&aqi=g10>

[http://en.wikipedia.org/wiki/Salsa_\(dance\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Salsa_(dance))

By Athina Patsioura

Hip Hop Dance

Hip hop is danced to hip hop music and was developed in the 1970s. Later it became professional. It has also become a challenge between two dancers. They compete improvising their moves while the music is being played. There are many moves the dancers can use but they can create their own moves for the song, so that they do not just do the same things again and again and there will be a variety of different ways to dance a song.

This is how it began: People tried to mimic James Brown on TV in living rooms, hallways and at parties. It started developing from a "pure" dance to a whole competition between the dancers. Improvising is what makes this dance differ from the other dances. Some famous skilled hip hop dancers are 'The b-boys'.

By Manos Chalkiadakis

Capoeira

Capoeira is an Afro-Brazilian dance form which is influenced by martial arts, dance and music. It was created by African slaves who were brought to Brazil and especially in today's Angola, sometime after the sixteenth century. It was developed in the region of Quilombo dos Palmares, which is situated in the Brazilian state of Alagoas, and was mainly danced by Afro-Brazilians. It could also be seen in the states of Bahia, Pernambuco and Rio de Janeiro.

Participants create a roda, or circle, and, one after the other, they play musical instruments (such as the Berimbau), sing, or fight ritually in pairs in the center of the circle. The fight is marked by many acrobatic plays, feints, and continuing use of sweeps, kicks, and headbutts. Not so often elbow strikes, slaps, punches, and body throws are used. It is said that Capoeira is the only Brazilian traditional dance with improvised fighting moves and its

roots can be traced in ancient Africa.

Historians are divided in two groups: those who believe it is directly connected with African fighting styles and those who believe it is a uniquely Brazilian dance form which is different from African and Brazilian influences. One common explanation holds that it is an African fighting style that was developed in Brazil, as expressed by a fan of Capoeira named Salvano, who said: "Capoeira cannot exist without black men but its birthplace is Brazil."

By Jason Dayannis

<http://en.wikipedia.org/wiki/Capoeira>

Shall I compare thee to a summer's day?

WILLIAM SHAKESPEARE

1609

Shall I compare thee to a summer's day?

Thou art more lovely and more temperate

Rough winds do shake the darling buds of May

And summer's lease hast all too short a date